

Întâlnirea cu frații slujitori

-Kigali, 14 mai 2017-

Ewald Frank

Suntem foarte, foarte recunoscători Dumnezeului Atotputernic pentru această ocazie de a putea fi împreună cu voi!

Voi sunteți aleși de Dumnezeu Atotputernic ca să aveți parte de aceeași slujbă. Așa cum am citit deja în Matei capitolul 24, voi trebuie să distribuiți aceeași hrană duhovnicească. Dumnezeu folosește un singur om ca să depoziteze hrana. Eu nu aș fi știut nimic despre Cuvântul făgăduit pentru această zi. Pe vremea aceea eram un predicator tânăr în mișcarea penticostală. Dar în momentul în care am văzut și am trăit adunările fratelui Branham, de la prima adunare, din august 1955, am știut: „Acesta este un om trimis de Dumnezeu, pentru că nimeni nu putea face lucrurile care se petreceau acolo, decât dacă Domnul este cu el și El Însuși le face!” Dar slujba profetică deosebită a avut scopul să atragă atenția noastră la mesajul acestui ceas. Fratele Branham și-a avut locul său ca să depoziteze hrana... El nu a spus niciodată că va distribui hrana duhovnicească. Lui i-a fost spus doar să depoziteze hrana. Dar în Matei capitolul 24 găsim însărcinarea divină, chiar înainte de împlinirea textului din Matei capitolul 25. Este foarte important să recunoașteți acest lucru. Nu se găsește în Matei capitolul 12, nici în Matei capitolul 20, ci este în Matei capitolul 24, unde găsim că este scris despre hrana duhovnicească care să fie distribuită poporului lui Dumnezeu. Vom citi aceste trei versete.

Repet: chiar înainte de a se împlini Matei capitolul 25, înainte să fie dată ultima chemare - Și ultimul mesaj este: „Iată vine Mirele!” – chiar înainte de revenirea Domnului nostru, răsună chemarea: „Iată vine Mirele, ieșiți-i în întâmpinare!” Aici avem cele trei versete din Matei capitolul 24. Să le citim cu atenție și în rugăciune. Este ultima făgăduință înaintea revenirii Domnului.

Matei 24:45-47: „Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale”.

Nu este vorba doar de o parte a Cuvântului lui Dumnezeu, ci de întreg planul de mântuire care va fi făcut de cunoscut. Așa cum a spus Pavel, în Fapte 20, când i-a chemat la el pe bătrâni, tot așa și noi putem spune: „v-am vestit tot planul lui Dumnezeu”.

Noi nu ne specializăm în nicio doctrină, ci rămânem în echilibru atunci când predicăm Cuvântul lui Dumnezeu. Cei care își predică propriile lor interpretări, au întotdeauna același subiect. Dar noi predicăm pocăința, predicăm iertarea păcatelor, predicăm împăcarea, predicăm dragostea lui Dumnezeu. Și știm ce a scris apostolul Pavel în 1 Corinteni 13: „dac-aș cunoaște toate tainele și nu aș avea dragostea lui Dumnezeu, aș fi nimic”. Fratele Branham a spus că numai dragostea desăvârșită va intra Acolo. Apoi, referitor la aceasta, el a avut o discuție cu fratele Lee Vayle și mai pe urmă Domnul l-a corectat. Nu este doar dragostea desăvârșită, ci să crezi în mod desăvârșit fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Nu doar să spui: „dragostea desăvârșită...”, ci dragostea desăvârșită este în legătură cu Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu.

Dacă este vorba de probleme din bisericile locale, mie nu mi-e ușor să mă refer la aceste lucruri, pentru că în aceeași zi, 2 aprilie 1962, chiar înainte de răsăritul soarelui – noaptea trecuse, dar soarele nu răsărise încă – am auzit pentru prima dată glasul Domnului și am primit însărcinarea. Dar după ce Domnul a spus: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând! Te voi trimite în alte orașe ca să predici Cuvântul Meu!” Atunci eu l-am spus Domnului: „Doamne iubit, ei nu mă vor asculta!” Și Domnul a vorbit a doua oară: „Slujitorul Meu, va veni timpul când te vor asculta! Depozitați hrană, căci va veni o mare foamete! Atunci tu vei sta în mijlocul poporului ca să distribui hrana!” Dar acestea au fost doar primele două părți ale vorbirii Domnului, apoi Domnul mi-a vorbit din nou: „Slujitorul Meu, nu înființa biserici locale! Nu publica o carte de cântări, căci acesta este

semnul unei denominațiuni!” Aceste cuvinte fac parte din însărcinarea divină.

Dacă ar fi să mă implic în problemele bisericii locale, ar trebui să rămân aici vreme de un an sau doi, dar eu doar vin și plec. Stau numai o zi sau două, am două sau trei adunări, apoi plec în următorul oraș, în următoarea țară.

Dar prin harul Dumnezeuului Atotputernic, dacă voi vă smeriți și-i priviți pe frații voștri mai presus de voi înșivă, cum zice Scriptura, atunci Domnul va aranja toate lucrurile în biserica locală. Dumnezeu a dat cele cinci slujbe, dar în fiecare biserică locală sunt bătrâni. Dumnezeu nu cunoaște sistemul unui singur om, așa cum se practică în Statele Unite ale Americii. Acolo nu vezi decât un pastor și iarăși un pastor și iar un pastor. Și el ia toate zeciuielile oamenilor și astfel mulți au devenit milionari. Acesta este un sistem denominațional.

Noi trebuie să lucrăm împreună! Iar comunitatea va recunoaște dacă tu ai o slujbă. Comunitatea va recunoaște dacă ai o slujbă evanghelică, sau una de învățătură. Există diferite slujbe, dar la lucru este același Duh Sfânt. Dar în clipa când un frate crede că el va începe o biserică, că el este ceva... Noi toți nu suntem nimic... Totul este harul lui Dumnezeu. Nu există oameni ai lui Dumnezeu „mici” sau „mari”, ci sunt slujbe diferite, dar este același Duh Sfânt.

Dar mai întâi, trebuie să ne lepădăm de noi înșine și să nu ne credem ceva important. Și mai ales să nu ne ridicăm cu vreo descoperire mai deosebită. Căci toți aceia care pretind a avea descoperiri deosebite vor provoca dezbinări și vor trage ucenici de partea lor.

Apostolul Pavel i-a chemat pe bătrâni, nu pe pastori, nu pe învățători. El i-a chemat pe bătrâni. Conform Iac. 5, chiar și atunci când cineva este bolnav în biserică el trebuie să-i cheme pe bătrâni, ca ei să-l ungă cu untdelemn și să se roage pentru el. Deci nu sistemul unui singur om, ci frații care au o slujbă să se recunoască unii pe alții și să-L slujească pe Domnul împreună.

Fraților, vă spun adevărul: este prea târziu ca să procedăm cum vrem noi! Venirea Domnului este foarte aproape. Noi n-am ajuns doar în timpul sfârșitului, ci suntem la sfârșitul timpului de sfârșit.

Și, mai ales, un frate nu poate să meargă în alt oraș și să încerce să aranjeze lucrurile după cum vrea el. Nu! Rămâi acolo unde ești, dacă nu ești invitat!

Deci, noi trebuie să ne găsim locul în Împărăția lui Dumnezeu. Dar eu nu mă pot implica în probleme locale, pot doar să spun cum era în zilele Bibliei. Dar acum nu este timpul ca eu să înființez biserici locale. Însă voi sunteți în diferite orașe și Dumnezeu vă folosește.

Și cum spuneam, mai întâi noi trebuie să ne recunoaștem unii pe alții și fiecare să ne găsim locul în Biserica Dumnezeului Celui viu. Dacă ați ști ce de e-mailuri primim cu privire la multe probleme din bisericile locale. Dar prin harul lui Dumnezeu, Domnul vă va călăuzi în așa fel încât să vă găsiți locul în biserica locală. De obicei problema noastră este cu noi înșine. Apoi avem probleme în biserică. Dar dacă ne smerim și rămânem în prezența lui Dumnezeu, atunci Domnul ne va putea folosi. Dar eu trebuie să rămân la însărcinarea mea și să nu mă implic în problemele bisericilor locale.

Apostolul Pavel l-a putut lăsa pe Timotei în urma sa, ca să numească bătrâni în biserici. Dar el trebuia să rămână în biserica respectivă din acel loc, să fie acolo pentru ca prin harul lui Dumnezeu să vadă cine este și cine nu este rânduit. Dar noi nu ne aflăm la începutul Bisericii nou testamentare, ci suntem în timpul chemării afară. Și fratele Branham a spus odată: „Slujba aceasta se desfășoară de cincisprezece ani și din ea nu s-a format nicio denomi-națiune”. Și el a mai adăugat că din acest mesaj nu se va forma nicio denomi-națiune. Fiecare biserică locală va fi responsabilă de problemele locale. Noi nu avem un cartier general pe pământ. Cum a spus fratele Branham, „cartierul nostru general este în cer”. Domnul așează diferite slujbe.

Închipuiți-vă că Domnul chiar mi-a spus „Robul Meu, nu publica o carte de cântări, căci este semnul unei denomi-națiuni!” Fiecare denomi-națiune are propria ei carte de cântări. Așadar, noi trebuie să înțelegem că Dumnezeu duce totul la încheiere și rugăciunea

mea sinceră este ca ziua aceasta să nu fie doar pentru cei trei mii de oameni adunați aici și pentru cei care ne ascultă în lumea întregă, ci pentru voi, frații din orașe și biserici locale, ca să vă iubiți unii pe alții, să vă recunoașteți unii pe alții și să-i slujiți poporului lui Dumnezeu, împărțind hrana.

De obicei împărtășesc unele trăiri cu Domnul. Când Domnul mi-a spus: „Depozitați hrana!”, noi am depozitat hrană naturală, pentru că în anul 1961 tancurile americane erau față în față cu tancurile rusești în Berlin. Atunci în 1961 s-a construit zidul Berlinului și John F. Kennedy a spus: „Voi face din Berlin un exemplu!” Atunci a avut loc și criza rachetelor din Cuba. Atunci era Războiul Rece. Nu știam ce se poate întâmpla în ziua următoare. Așa că eu am crezut că va avea loc o tragedie în țara noastră și am depozitat hrană naturală. Dar nu a venit nicio tragedie. N-a venit nicio foamete. Atunci în noiembrie 1962, am spus: „Scumpe Doamne, eu nu mai pot predica! Tu ai spus că va veni o foamete și nu a venit nicio foamete! Eu nu mai pot trăi! Eu nu mai pot predica!” Atunci în acea disperare, în noiembrie 1962, l-am sunat pe Branham și l-am întrebat dacă pot veni să-l văd pentru că aveam nevoie de un răspuns din partea lui Dumnezeu. Și astfel ne-am întâlnit în ziua de luni, 3 decembrie 1962. El mă rugase să predic în locul lui în tabernacol, duminică 2 decembrie 1962. Și apoi luni ne-am întâlnit. Atunci prorocul a spus: „Frate Frank, tu ai înțeles greșit! Tu te-ai gândit că va veni o foamete naturală! Dar Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea cuvintelor Lui, așa cum a spus prorocul Amos în capitolul 8, versetul 11, că Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea cuvintelor Lui!” Și fratele Branham mi-a spus: „Hrana pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru această zi!” El chiar a spus: „...și se găsește în predicile înregistrate pe benzi!” Dar la sfârșitul acestei conversații, luni, 3 decembrie 1962, el mi-a spus: „Frate Frank, așteaptă cu distribuirea hranei până vei primi și restul hranei!” Și ultimele cuvinte pe care mi le-a spus în acea zi au fost spuse în parcare, când eram pe cale să ne urcăm în mașină. Atunci l-am întrebat: „Frate Branham, am eu dreptul să mă rog pentru bolnavi?” Și răspunsul lui a fost: „Oricine este chemat să predice Evanghelia, care este chemat să predice salvarea sufletului este chemat și să se roage pentru bolnavi. Face parte din aceeași însărcinare.” Astfel, prin harul lui

Dumnezeu, noi avem autoritatea divină ca să predicăm iertarea păcatelor, să predicăm vindecarea, să ne rugăm pentru cei ce vin la Hristos, să le spunem că păcatele le sunt iertate și să ne rugăm pentru bolnavi ca ei să fie vindecați. Totul aparține aceleiași însărcinări. Așa că iubii frați, haideți să ne găsim fiecare locul nostru!

Ne întoarcem la Matei capitolul 24. Accentuez încă o dată. Chiar înainte de Matei capitolul 25, este dată ultima făgăduință, aceea a distribuirii hranei, de a împărtăși fiecare cuvânt al lui Dumnezeu cu adevărata Mireasă a lui Hristos, cu cei ce au urechi de auzit să audă ce spune Duhul.

Permiteți-mi să spun și să repet. Fratele Branham a fost un om trimis de Dumnezeu cu o slujbă restituită. Cu acești ochi am văzut ologii ridicându-se și plecând cu târgile în mâinile lor. Am văzut zilele Bibliei. Am văzut o slujbă apostolică. Așadar, nu a fost vorba doar de un mesaj, ci Dumnezeu a confirmat Cuvântul Său. Acum a venit timpul nostru să ne smerim înaintea lui Dumnezeu și să spunem cu sinceritate în rugăciune: „Iubite Domn, îngăduie să-mi găsesc locul pe care Tu l-ai hotărât pentru mine!”

Și cum am spus mai înainte, nu vă implicați în problemele altor biserici locale și nu părăsiți o biserică locală. Dacă este o problemă într-o biserică locală, problema respectivă nu poate fi rezolvată printr-o divizare. Nu! Prin harul lui Dumnezeu, trebuie să vă uniți în rugăciune și să vă rugați din toată inima voastră, ca voia lui Dumnezeu să se facă, nu ce dorește un frate sau ce vrea un alt frate.

Preaiubiți frați, prin harul lui Dumnezeu, în biserica locală din orașul Krefeld, din 1959 am avut aceeași bătrâni, aceeași diaconi. N-a fost nicio problemă cu bătrânii sau diaconii. A fost doar o armonie divină în biserica locală. Așadar, același lucru, preaiubiți frați, oricine ați fi, indiferent de unde ați fi – acesta este timpul lui Dumnezeu pentru a ne uni în rugăciune și a găsi voia lui Dumnezeu și să fiți gata din toată inima voastră să distribuiți hrana duhovnicească. Știți ce a spus Domnul nostru? „Hrana Mea este să fac voia lui Dumnezeu”. Adevărata hrană duhovnicească este în legătură cu voia lui Dumnezeu. Așa cum în Grădina Ghetsimani Domnul nostru S-a rugat: „Nu ce vreau Eu, nu cum vreau Eu...”. Citiți! Citiți! Citiți! „Nu ce vreau eu, nu cum vreau

eu, ci facă-Se voia Ta!” Aceasta trebuie să fie rugăciunea ta: „Nu ce vreau eu, nu cum vreau eu, ci voia lui Dumnezeu să se facă!” Este prea târziu ca să mai avem propria noastră voie! Vă rog nu aduceți nicio divizare!

Dacă aveți o întrebare biblică, veți primi un răspuns biblic. Dacă aveți o întrebare nebiblică, veți primi un răspuns nebiblic. Așa cum am vorbit astăzi despre cele șapte tunete. Este ceva care rănește foarte adânc. Frații se ascund în spatele numelui lui William Branham. Ei scot în față pancarta: „Prorocul a spus..., prorocul a spus..., prorocul a spus...!”, ca să se folosească de autoritatea prorocului, pentru a-și promova propriile lor interpretări. Aceasta este o faptă criminală. Nu poți să citești doar o afirmație dintr-un loc, trebuie să citești ceea ce a spus fratele Branham înainte și trebuie să citești ce a spus după aceea! Trebuie să lăsați fiecare predică așa cum este!

Prin harul lui Dumnezeu, pot să spun că în Mireasa germană nu există nicio întrebare care să nu-și fi găsit răspunsul. Fiecare a primit respect față de Cuvântul lui Dumnezeu. Desigur, și pe la noi au fost cei cu învățătura celor șapte tunete, cei care cred că Hristos deja a venit, unii care cred că fratele Branham se va întoarce. Dar aceste învățături greșite nu se găsesc în Mireasa lui Hristos! Mireasa lui Hristos este o Mireasă curată a Cuvântului lui Dumnezeu! Nu există nicio învățătură greșită în Mireasa lui Hristos, doar Cuvântul lui Dumnezeu! Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac!

Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi! Sunteți gata să vă dedicați viața Domnului? Atunci să ne ridicăm. Ne aflăm în prezența Dumnezeului Atotputernic. Să ne recunoaștem fiecare locul în Biserica și în slujba lui Dumnezeu! Noi am venit aici din diferite țări și din diferite limbi, dar suntem una în Hristos. Există doar o singură Mireasă. Fratele Branham a spus: „Mireasa este scoasă afară din Biserică!” Adevărații copii ai lui Dumnezeu sunt descoperiți acum, ei cred Cuvântul lui Dumnezeu, ei resping orice interpretare.

Praiubiți frați, trebuie să spun următoarele: când citiți predicile fratelui Branham, când ascultați predicile înregistrate, nu trebuie să mai spuneți nimic, ci doar să ascultați ce este spus! Dar când predicați,

predicați Cuvântul lui Dumnezeu! Asta facem noi în biserica noastră locală.

Dacă eu nu sunt acolo, avem un frate care în fiecare duminică citește dintr-o predică a fratelui Branham, nu doar un pasaj dintr-un loc și alt pasaj din alt loc, ci el citește de sus până jos, punând accentul pe ceea ce a spus fratele Branham, fără a da vreo interpretare. Dar atunci când predicăm, noi predicăm Cuvântul lui Dumnezeu.

Fraților, vă spun acum, înainte de încheiere. Astăzi m-am referit la trăirea pe care am avut-o în Marsilia, Franța. Nu vă puteți imagina ce înseamnă pentru mine această însărcinare divină care mi-a fost dată: „Robul Meu, ridică-te și citește 2 Timotei 4, căci vreau să-ți vorbesc!” Despre ce era vorba? Să nu se predice imaginații! Dacă trebuie să predic Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu! (fratele Frank ridică Biblia-n.tr.) Nu interpretări despre cele șapte tunete! Dumnezeu este propriul Său interpret! Și tot ce este în legătură cu slujba fratelui Branham s-a împlinit, prin harul lui Dumnezeu! Eu cunosc toate afirmațiile făcute de fratele Branham. Știu cum se simțea el pentru că toate ușile i se închiseseră. Era deschisă o singură ușă, la Asociația Oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline. Fratele Branham dorea să se retragă în Alaska. Era într-o situație disperată. Dar lăsați aceste lucruri în seama lui William Branham.

Chiar și afirmația lui: „Voi călători din nou pe această cale!” Un frate avusese un vis, cu care a venit la fratele Branham. Și fratele Branham a repetat ce a văzut fratele acela în vis. Dar fratele Branham nu a spus niciodată că va muri și apoi va învia. Este absolut necesar să lăsați totul așa cum este și unde este. Voi nu sunteți chemați să explicați ceea ce a spus fratele Branham. Voi sunteți aici ca să predicați Cuvântul care i-a fost descoperit lui. Sper că ați înțeles! Ridicați mâna cei care ați înțeles!

Lăsați tot ce este în legătură cu fratele Branham în seama lui Dumnezeu! Și găsiți-vă locul vostru și slujba voastră în Trupul lui Hristos! Acestea sunt ultimele momente înainte de revenirea lui Hristos. Și o repet: Matei capitolul 24, versetele 45-47 sunt chiar înainte de Matei capitolul 25, unde scrie: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” Mireasa trăiește prin fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Și fiecare Cuvânt

al lui Dumnezeu a fost descoperit prin harul lui Dumnezeu: despre dumnezeire, despre botezul în apă, despre alegere, despre toate temele importante. Eu nu aş fi ştiut ce s-a întâmplat în Grădina Eden. Nici voi nu aţi fi ştiut ce s-a întâmplat în Grădina Eden! Căci fratele Branham a spus: „Acolo s-a adăugat un singur cuvânt cu care Eva a fost amăgită!” Şi fratele Branham a spus: „Necredinţa în ceea ce a spus Dumnezeu, a fost cel dintâi păcat!” Primul păcat din Grădina Eden a fost necredinţa în ceea ce a spus Dumnezeu lui Adam! Necredinţa este îngrozitoare! Scriptura spune că cei ce n-au crezut nu au putut intra în ţara făgăduită. Necredinţa şi neascultarea merg împreună. Credinţa şi ascultarea merg împreună. Când citiţi Geneza capitolul 2, observaţi că Domnul Dumnezeu i-a spus lui Adam: „Puteţi mânca din toţi pomii, dar din acest pom să nu mâncaţi!” Dar în Geneza capitolul 3, vers. 1, atunci când şarpele i-a vorbit Evei, el a adăugat un singur cuvânt, cuvântul „nu”! În Geneza 2, Domnul Dumnezeu a spus: „Puteţi mânca din toţi pomii!” Dar în Geneza 3, şarpele a zis: „A spus Domnul să nu mâncaţi din toţi pomii?”

Deci e foarte important, dacă schimbi un singur cuvânt, dacă adaugi un singur cuvânt, aceasta te scoate din prezenţa lui Dumnezeu! De aceea, cum am spus acum, eu nu aş fi ştiut ce s-a întâmplat în Grădina Eden. Dar fratele Branham a spus: „Îngerul Domnului a coborât în camera unde eram şi mi-a spus ce s-a întâmplat dimineaţa între şarpe şi Eva şi ce s-a întâmplat după amiază, în aceeaşi zi, între Adam şi Eva!” William Branham a fost un om al lui Dumnezeu deosebit căruia i-au fost descoperite toate tainele din Cuvântul lui Dumnezeu. Şi prin harul lui Dumnezeu, noi putem împărtăşi întreg planul lui Dumnezeu.

Fraţilor, recunoaşteţi privilegiul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit nouă, de a trăi acum, de a avea o adevărată descoperire divină şi de a putea participa la distribuirea hranei pentru poporul lui Dumnezeu! Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze şi să fie cu voi!

Să ne rugăm. Tatăl nostru ceresc, Îţi dăm toată lauda, cinstea şi slava, în preţiosul Nume al lui Isus Hristos, Domnul nostru! Iubite Domn, Îţi mulţumim pentru mântuirea sufletelor noastre! Îţi mulţumim

pentru Cuvântul pe care ni l-ai descoperit! Tu l-ai trimis pe robul și prorocul Tău. Noi am recunoscut ziua și slujba.

Iubite Domn, mă rog cu umilință. Așa cum mi-ai îngăduit să fiu împreună cu slujitorul Tău, astăzi mi-ai acordat privilegiul de a fi împreună cu frații mei din diferite țări și să distribuim aceeași hrană duhovnicească. Fie ca ungera Duhului Sfânt să se odihnească peste fiecare din ei, ca toți să recunoască că acesta este ultimul mesaj. *„Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”*

Doamne, mă rog pentru frații mei! Binecuvântează-i într-un mod puternic! Fie ca venirea lor să nu fi fost în zadar! Fie ca aceasta să fie ziua pe care Tu ai făcut-o pentru ei!

Vă rog, rugați-vă fiecare din toată inima voastră: „Nu cum vreau eu, nu ce vreau eu, ci făcă-se voia Ta!” „Făcă-se voia Ta! ” Fie ca binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste fiecare din voi în Numele prețios al lui Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru! Și fiecare să spună: „Amin!” Amin!

Și fiecare să se întoarcă spre vecinul lui și să-i spună: „Frate, te iubesc!” „Frate, te iubesc!” Dragostea desăvârșită este să crezi Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu! Vă voi revedea în slavă!

Frate Deo, mulțumesc atât de mult! Mulțumesc! Mulțumesc! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Frate Nyiagi, Domnul să te binecuvânteze! Frații din Uganda, Domnul să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Frații din Congo, din Zambia, Domnul să vă binecuvânteze! Din Brazaville, și de peste tot, Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Amin!